

Projekt Nordic NaBS's webinar om piloter 11.2.2022, video 6/6: Pilot i Lappland

Length of recording: 29minuter 53 sekunder

Intervjuare 1 [00:00:05]: Exemplet kommer från Rovaniemi stad där finns ett företag som heter [?? 00:00:10] alltså det är islandshästar det är frågan om och det [?? 00:00:14] som leder det här och så har vi då som klienter eftervården i barnskyddet. Och då har vi haft en ung kvinna som har varit klient här. Så det här är ett annorlunda pilotprojekt jämfört med de andra som har haft grupper och fler klienter. Här är det alltså en klient som har varit klient i det här pilotprojektet. Och det var annorlunda också på det sättet att projektpersonalen inte var med och följde upp det här projektet för i den här situationen var det väldigt viktigt att kunna få ett förtroende mellan företaget och klienten. Så att de skulle ha en trygg och fungerande relation. Det var en förutsättning för det här arbetet och det var lite speciellt just för det här projektet. Det här projektet innebar då att det var åtta besök och det genomfördes från januari till april i fjol. Här utvecklade man då en tjänst som skulle lämpa sig för en fortsatt stig för den här unga människan. Det var liksom viktigt med trygga möten och [?? 00:01:43] för det egna livet hur det ska gå vidare. Den här unga kvinnan skulle alltså få som sagt då [?? 00:01:53] för livet och konkreta medel för att identifiera sina egna känslor, hantera sina känslor och godta sina och acceptera sina egna känslor. Och för att lära sig det här och för att kunna stärka det så använde man olika metoder. Det var psykoedukation och upplevelsemässiga övningar av olika slag. Också såna här verksamhetsmoment att man fick öva på nya förmågor, nya kunskaper och diskussion. Och klientens behov beaktades hela tiden så att processen gick liksom vidare på klientens villkor. Den här verksamhetsmiljön, det var alltså natur och en gård, en lantgård. Där det var tryggt att vara och där arbetade man då också så att det var djurassistat alltså företagarens hästar och hundar var med i verksamheten. Det här pilotprojektet var väldigt positivt och en uppmuntrande erfarenhet. Både företaget och klienten fick mycket ut av det för sig själva. Klienten mådde mycket bättre efter det här och hela pilotprojektet upplevdes som väldigt betydelsefullt. Och det här kan de säkert berätta mer om nu då, Kirsi berättar ur klientens synvinkel och Kirsi om stadens sida. Ur barnskyddet sida. Tack Leena, då ska vi fortsätta diskussionen med Katikärna som kommer från [?? 00:03:55] alltså från den här hästgården och Kirsi Pasanen som arbetar vid barnskyddet med eftervård. Nu sitter ni vid samma ruta. Hej på er. Nu ska vi diskutera ert pilotprojekt. Leenas presentation lät väldigt uppmuntrande. Och nu vill jag fråga, varför gick med i det här pilotprojektet? Varför ville Kati ert företag gå med i det här?

Talare 1 [00:04:26]: Tack Sanna. Det har varit väldigt trevligt att höra de två tidigare pilotprojekten och det har väckt många tankar hos oss. Men vi är här, jag har jobbat väldigt mycket med green care verksamhet och jag tror på det här. Och den här möjligheten att gå med i ett pilotprojekt var ju bra. Att man också på vår ort får mer erfarenheter. Det finns erfarenheter runtom i Finland och förstås också här i Rovaniemi. Men att få en samarbetspart här på samma ort och möjligheten till pilotprojekt så ville jag absolut gärna vara med. Det var alltså en bra möjlighet.

Intervjuare 1 [00:05:08]: Trevligt att höra att varför du kom med. Hur är det med Kirsi? Vilken var orsaken till att ni gick med i det här pilotprojektet?

Talare 2 [00:05:20]: No, den grundläggande orsaken var nog förstås att jag själv är intresserad av den här typen av verksamhet. Och så fick vi den här möjligheten. Så jag tänkte att, jag gick igenom min egen klientlista och hittade en lämplig klient och tänkte att varför inte. Det, allting liksom föll på plats och då kunde man ju inte säga nej.

Intervjuare 1 [00:05:46]: Det låter bra att ni gick med och fick ett fungerande samarbete. Vilka var de tre viktigaste frågorna? Vad var det som gjorde att det blev så lyckat? Kan du Kirsi börja? Vad var det som gjorde att pilotprojektet kunde lyckas?

Talare 2 [00:06:09]: No, det som gjorde det möjligt var förstås det att arbetsgivaren gick med på det här. Det var lite utmanande gällande tidsanvändningen för det tog så mycket arbetstid. Så det var ju toppen att vi ändå fick göra det. Men om man tänker på situationerna med klienten så var det väldigt givande. Det att vår kommunikation och förtroendet förstärktes och vi kunde tala med varandra och diskutera som jämlikar så det gav väldigt mycket för mig själv i mitt arbete. Inte bara med den här klienten utan jag fick också sådana element som jag kan använda med andra klienter. Och så måste jag säga att innan det här började så sa jag till Kati att den största grejen som skedde för klienten själv var att de neuropsykiatriska symptomen som hon har haft så har hon upplevt att det är nåt fel på henne när hon har såna här begränsningar och när hon gör som hon gör. Så att hon nu upptäckte att det här är en egenskap och det här är nånting som finns i henne och som hon förstärktes i det här. Att hon märkte att hon klarar sig och hon blev du [?? 00:07:37] symptomen.

Intervjuare 1 [00:07:41]: Härligt att höra att ni också bland personalen har fått nya verktyg i och med det här pilotprojektet. Och det har varit härligt att få höra om det. Och att också den här unga människan som var med har fått ut nånting av det. Hur är det med Kati ur företagets synvinkel? Vilka är de tre viktigaste grejerna som gjorde att det lyckades?

Talare 1 [00:08:07]: No, det som Leena sa här i början att det var en bra process. Alltså att vi konstaterade att en gruppverksamhet inte skulle ha fungerat för den här människan i synnerhet. Att vi bara tre. Vi hade inte ens en projektarbetare utan vi kunde utarbeta från klientens synvinkel och bygga ett förtroende så vi fann ett gemensamt språk, ett förtroende och att vi var jämlikar. Jag har sagt att vi är parallellt, vi är inte så att den anställda är nånstans här högt uppe och klienten här nere utan att vi är jämställda. Det är klart att vi som professionella har vår egen roll och vårt ansvar men det är ändå viktigt att man kan vara på samma nivå. Och sen det här med den naturliga miljön och djuren så det har ju också forskningen visat att naturen får oss att lugna ner oss och när man jobbar i den miljön så stödjer den hela den här processen så det ger så stora möjligheter för att man ska lyckas. Att det nästan måste hända nånting för att man ska misslyckas i den miljön.

Intervjuare 1 [00:09:26]: Det låter bra. Ni nämnde några green care element. Det här att man jobbar med djur och att ni tre hade möten och att man möter djuren. Finns det andra green care element och varför valde ni ut de? Vem av er vill svara? Kati börjar.

Talare 1 [00:10:01]: Strukturen var bekant och vi konstaterade att det är bra att vi har en viss struktur i våra träffar. Oftast är det så att vi ligger lite utanför staden, 1 mil utanför i en gammal gård. Och vi inledde det hela med att ta en kopp kaffe, fika lite och tog upp vissa frågor som kom upp naturligt. Och på det sättet kunde vi ta oss an olika teman, till exempel psykoedukation och annat. Sen funderade vi lite grann på, utifrån det läget var just den dagen. Vi hade inget färdigt manus utan vi utgick ifrån resurserna och intresset. Och sen att man ska också själv ha möjlighet att påverka det hela, bli hörd. Men vi körde igång med interaktion, växelverkan mellan människor och känslomässiga färdigheter och att lära oss känna våra fyrbenta vänner och gick ut på skogspromenader och skötte de här djuren på olika sätt och en viktig upplevelse var bland annat det att Kirsi och klienten var ute på hästryggen. Och också jag var med på hästryggen. Och det var ganska viktigt. Kan du berätta Kirsi om det?

Talare 2 [00:11:36]: Ja visst. När vi åkte iväg eller efter den här träffen så var klienten tyst en lång stund och sen frågade jag att vad är det? Varför är du så tystlåten? Så sa klienten att, det kändes bara så otroligt fint när vi var tillsammans. Att det var ingen som handledde, ingen som sa vad som ska göras utan vi var tillsammans på hästryggen ute i skogen. Jag tror att det gav en känsla av likvärdighet för den här människan för hen har ofta varit handledd på olika sätt men nu var vi på samma plan allihopa, alla tre ute i skogen. Jag tror att det var jätteviktigt. En viktig upplevelse för den här människan.

Intervjuare 1 [00:12:24]: Ja, bra tankar och insikter. Och fina kontakter med klienterna. Och fint att klienten också själv har tagit upp det här med att det var så likvärdigt. Vad anser ni om antalet träffar? Det var åtta gånger ni träffades under våren. Var det lämpligt? Tillräckligt många? Blev det bra? Vad var längden på de här träffarna? Kirsi, hur ser du på den här saken? Var längden den rätta och kunde de vara likadana i fortsättningen eller vad tänker du?

Talare 2 [00:12:57]: Vi hade reserverat tid för träffar ungefär två timmar varannan vecka. Men vi upplevde att det kanske inte riktigt räckte till de här två timmar. Tidsmässigt var det väl ändå helt okej. För jag tror att en gång i veckan hade varit alltför mycket för att det är också mycket annat som händer och alla har sin vardag. En del studerar, andra jobbar och så, så det ska inte vara för ofta heller. Man ska inte få en känsla av att man hela tiden måste vara med utan det ska vara frivilligt och man ska också ha tillräcklig tid att processa det som man har varit med om. Till exempel det här med känslor och känslomässiga färdigheter. Att man hinner processa det hela inför nästa gång.

Intervjuare 1 [00:13:47]: Jättefint att höra. Kati, antalet gånger såg man det eller märkte man det i er företagsverksamhet? Var det lämpligt?

Talare 1 [00:13:58]: Ja, jag håller med här att en gång i veckan hade varit för mycket. Kanske varannan vecka eller var tredje vecka till och i vissa fall är bra. Och sen med tanke på fortsättningen kan det kanske vara så att man träffar mer ofta i början och sen kanske mer sällan mot slutet eller ju längre det har pågått. Och strukturen på de här träffarna var den att vi alltid efter att vi hade varit ute tillsammans så gick vi in och funderade på vad som hade hänt och hur det hade känts och man integrerade de här erfarenheterna i vardagen att det inte bara lösryckt utan det blir en del av vardagen och då börjar det också ge styrka och bära vidare. Det är viktigt att man hinner processa det hela. Och det var härligt att höra att klienten hade bra erfarenheter. Vi talade till exempel med den här klienten mycket om att andas. Det hade varit framme också tidigare att man ska göra andningsövningar. Men det var fint att höra hur de hade blivit en del av vardagen för den här klienten. Så därmed så måste man också ha tid för att processa.

Intervjuare 1 [00:15:08]: Bra iakttagelser. Bra iakttagelser om att den här cykeln ska vara också rätt att det ska integreras i vardagen för klienten och det låter som att ni också har uppfyllt det här målet i er verksamhet. Hurdana utmaningar kunde ni identifiera? Var det nånting som var svårare med det här projektet och hur började ni lösa de? Kirsi, vad säger du? Fanns det utmaningar?

Talare 2 [00:15:42]: Tidtabellen och tidtabellsmässigt så gick det hela bra. Okej. Och jag körde den här personen. Hämtade henne på eftermiddagen och så. Sen vad gäller utrustningen så var det så att den här unga personen inte hade utrustning färdigt utan det var jag som såg till att det fanns. Men inga större utmaningar kan jag nämna här inte.

Intervjuare 1 [00:16:07]: Allting gick ganska smidigt då. Kati, du har nån tanke ser jag. Vad tänker du?

Talare 1 [00:16:15]: Det var kanske inte en utmaning men kanske en sån här avvikelse. Kirsi som handledare var ju med och det visade sig vara väldigt viktigt. Men en gång var Kirsi på semester och då var hon inte med och vi tänkte som så att det var också bra på det sättet, att det är bra att klienten och handledaren har tät kontakt men det är också viktigt att man lär sig att stå på egna ben. Och då blev det ganska mycket viktig diskussion om just den här gången när vi var på tuman hand med den här unga personen. Vågar jag när Kirsi inte är där, ska vi flytta fram tiden? Men slutresultatet av det hela när vi var på tuman hand och vi var på annat ställe den gången. Slutresultatet av det hela var väldigt viktigt. Det var inte utmaning i sig men det var lite annorlunda att den egna handledaren var borta men att man ändå klarade av det. Ja, först var det svårt. Jag förde diskussion med klienten om att klienten var lite spänd inför det och det kom många förklaringar om varför man inte klarar av det. Men det var jättefint att klienten blev så modig och vågade ta det här steget.

Intervjuare 1 [00:17:31]: Jättehärligt att höra. Jättehärligt att höra att navelsträngen har blivit lite längre. Kirsi, vad tänker du om det här med klient träffarna och vilka olika positiva effekter kom det ut av dem?

Talare 2 [00:17:49]: Ja, kanske det som jag nämnde här inledningsvis eller tidigare att de egna egenskaperna är precis det, egenskaper, inte ett fel. Det här med andningsövningar kom fram här. Det är väldigt viktigt till exempel, i detta fall åtminstone att man integrerar det i sin vardag. Och att man skapar ett förtroende. Det kom också fram som en viktig sak. Och också det att de började komma med egna tankar, till exempel kring studier och annat. Började fundera på sin egen framtid. Funderade på framtiden på ett mer omfattande sätt och säger det högt också. Och göra upp planer för framtiden också. Det började komma fram här som ett resultat av allt det här. Och förhoppningsvis så bär det också vidare.

Intervjuare 1 [00:18:51]: Jättefina resultat hör jag att ni har uppnått. Sen på organisationsnivå eller personalnivå, hur ser ni på de här resultaten? Du nämnde att ni har upplevt att det har varit väldigt positivt det här pilotprojektet men vad tycker du på organisationsnivå att hur har det här pilotprojektet varit?

Talare 2 [00:19:12]: Absolut så har det varit ett framgångsrikt experiment. På grund av barnskydds resurser så har vi inte möjlighet att göra det här på ett mer omfattande plan men det här kan vara en väckarklocka, en slags signal om att också den här typen av verksamhet ska vara möjligt. Och jag tror att det här kommer att bära frukt i framtiden i nån form. Och jag kommer åtminstone göra ett slag för det här i framtiden. Och till exempel de här tidigare presentationerna visade att det behöver inte vara på det här sättet. Det kan vara mer småskaligt. Det behöver inte alltid vara hästar eller andra djur. Green care i sig är väldigt stort. Vi har till exempel vår kommun här eller kommunen är min arbetsgivare. Så man tänker kanske för stort. Man kan också ta med mindre element och börja bearbeta de tillsammans med klienterna. Som kan sen ge hjälp och stöd för de här klienterna i sina situationer.

Intervjuare 1 [00:20:25]: Fint. Kati, vad tänker du som företagare? Var det här ett lyckat pilotprojekt och hurdana lyckade eller framgångsrika stunder hade ni?

Talare 1 [00:20:39]: Absolut, det var det. Precis som jag sa här innan att vi blev mer medvetna om det här. Jag har flera år redan sagt att vårt nuvarande servicesystem räcker inte till för att svara på det behovet som finns för att stärka de här strukturerna. Vi behöver nya typer av tjänster och vi behöver bli medvetna om det här. Oberoende av vad det handlar om. Om det är djur eller annat. Vi behöver förebygga det verksamhet, psykosocialt stöd eller neuropsykologisk, de här patienter med neuropsykologiska symptom. Det handlar inte alltid bara om terapi. Det behövs också andra typer av element. Så det här var stort så det var det som var viktigt som kom fram utav det här. Det här var nånting som öppnade ögonen för många här inom regionen här tror jag. Och det var jättefint att se den här förändringen hos de här unga och hur du får vara med och dela den erfarenheten. Det är nånting som är otroligt fint och man upplever att man gör ett betydelsefullt arbete.

Intervjuare 1 [00:21:48]: Oj. Man får riktigt gåshud när man lyssnar på era erfarenheter. Fina erfarenheter ur många olika perspektiv. Klientens, organisationens, företagarens och

samhälls perspektivet också. Men nu tar vi en snabb titt på chatten. Karolina är du där? Har vi frågor i chatten eller kommentarer?

Talare 3 [00:22:11]: Hej. Vi har faktiskt jättemånga frågor i chatten och många som ger beröm för det här pilotprojektet. Men vi går till frågorna för de är många. Kati, den unga och efter handledaren var med på de här träffarna eller var det andra också?

Talare 2 [00:22:42]: Ja, det var vi tre. Och jag var med i all verksamhet. Från det här kortbearbetningen och allt annat också deltog jag i. Och vi alla tog kort och berättade och deltog i det hela. Vi gjorde allt tillsammans med den unga. Allting. Så att Kati var handledare, ja, och hon var också med hela tiden. Hela vägen.

Talare 3 [00:23:14]: Okej. Och antalet möten eller träffar. Hur ofta träffades ni?

Talare 2 [00:23:24]: Ja, ungefär varannan vecka. I nåt skede så hade vi en paus på tre veckor men oftast så var det på måndag eftermiddagar men inte varje vecka. Varannan vecka oftast. Åtta gånger sammanlagt. Alltid ett par timmar åt gången.

Talare 3 [00:23:45]: Bra. Sen har vi en fråga här om att vad händer med klientarbetet efter pilotprojektet?

Talare 2 [00:23:59]: Ja, det blev ju förstås lättare att föra fram olika saker med klientens angelägenheter när förtroendet växer. De här unga som är klienter, de har ju det här klientrelationen eller förhållandet enda tills de fyller 25. Och sen eftervården är en del av den helheten. Allt sedan 18 år och uppåt. Eftervården är en del av den biten.

Talare 3 [00:24:38]: Sen har vi två frågor ännu här. Barnskydds arbetarna, deras tankar, har de förts fram i pilotprojektet? Vad innebär green care för välbefinnandet i arbetet och miljön?

Talare 2 [00:25:02]: Som miljö så är det ju det här green care konceptet helt annorlunda. Jag vill påstå att de här diskussionerna med klienterna är helt annorlunda. Man kan ta fasta på personliga saker på ett helt annat sätt än till exempel på ett kontor eller i en sån här kontorsmiljö. Det är mycket mer officiellt. Det är klart att den typen av verksamhet fortsätter också men att man vid sidan om det har möjlighet också för den här typen av samarbete. Det ger mycket tycker jag. Som social handledare så tänker jag att för mig så ger det otroligt mycket värdefull information om klienten och klientens aktuella situation, drömmar, mål och så vidare. För att situationen är mycket mer avslappnad och det är helt enkelt mycket lättare att diskutera de olika frågorna.

Talare 3 [00:25:58]: Det är ju en helt annorlunda miljö förstås som man jämför naturen och ett kontor. Ännu en fråga, vad tycker ni om smågruppsarbete med eftervårds unga? Det är en heterogen grupp men hurdana målsättningar borde man ha då för gruppverksamhet?

Talare 2 [00:26:23]: No själv tänker jag det så att det här att man får bort tanken om att man är annorlunda. Också när det gäller de här som har neuropsykologiska problem så där är just det här kamratstödet väldigt viktigt och grupparbetet, arbetet i grupp har vi ju haft ganska lite av i Rovaniemi och i eftervården här men vi hoppas ju att vi ska kunna lägga till också en sådan typ av verksamhet så att vi skulle få med de här unga också i gruppverksamhet.

Talare 3 [00:27:01]: Var det här ett svar på frågan?

Talare 2 [00:27:05]: Jag kom lite av mig.

Talare 3 [00:27:07]: Jo, tack för svaret och Sanna kan säkert fortsätta.

Intervjuare 1 [00:27:11]: Tack Karolina. Det var trevligt att det har kommit så många frågor. Och intresset har väckts tack vare ert pilotprojekt. Nu vill jag ännu fråga, hur har det här projektet förändrat er verksamhet? Kommer ni att fortsätta med green care? Har ni några framtidsplaner kring det här?

Talare 1 [00:27:34]: No jag hoppas att vi i nåt skede ska kunna fortsätta med det här så att vi också framöver ska kunna samarbeta med eftervården. Vi har inte kommit överens om nånting än men jag är intresserad av ett samarbete. Och den sista frågan är ju viktig också. Det här var ju för en person men det går säkert att skraddarsy verksamhet också för en grupp och också inom andra sektorer i kommuner finns det möjligheter till samarbete. Jag jobbar ju själv med arbetshandledning men också där har vi med naturen och djuren så att det är hela tiden en del av min vardag och jag kommer inte att lämna det här. Så att servicen fortsätter och möjligtvis också samarbetet.

Intervjuare 1 [00:28:18]: Trevligt. Kirsi, vad har green care och det här pilotprojektet gett er? Har det blivit en del av er vardag?

Talare 2 [00:28:28]: No, egentligen har det inte riktigt blivit en del av vardagen på grund av resursbrist men i mindre skala nog. För att när vi talar om grupper så redan på måndag kommer vi att gå ut med en grupp, en liten grupp till ut i naturen och göra upp en brasa och så vidare och på somrarna har vi också parkbesök och liknande. Och mycket är ju upp till handledarens egna intressen och vad det är man måste göra. Men om vi har en mera, sån här fristående träff så är jag själv åtminstone beredd att gå ut till parker på somrarna och vi har också annars bra möjligheter till utevistelse här. Vid Älvstranden. Så ja, jag skulle gärna ta in det här mer i min verksamhet och alltid när det är möjligt så försöker jag få in det i min arbetsdag.

Intervjuare 1 [00:29:33]: Korta kommentarer. Skulle ni rekommendera green care pilotverksamhet för att samarbete med andra? Kirsi?

Talare 2 [00:29:42]: Absolut.

Intervjuare 1 [00:29:44]: Härligt att höra. Kati?

Talare 1 [00:29:46]: O ja. Jag rekommenderar varmt.

[recording ends]